

ЛОВ НА ДЕЧИЈЕ ДУШЕ

КУДА ВОДЕ НОВИ НАСТАВНИ ПЛАНОВИ И ПРОГРАМИ ?

“Не будите дјеца умом, него злоћом дјетињите”

св.ап.Павле (I Кор.14,20)

*“Шта год вам траже подајте, само душе своје
чувајте”*

Св.Козма Етолски

У време кад се Хитлерова Немачка спремала да удари темељ светске империје, она се трудила да створи нову светску религију – мистичко клањање раси. У том правцу је деловао социјализам са својим обожавањем економике и комунизам са својим обавезним безбоштвом и званичним маретијализмом “Свако се од њих усиљава да одбаци хришћанство, заснује нову културу не на Богочовеку, већ на човеку лишеном сваких религиозних ознака... Цела савремена култура, уколико није вођена чежњом за Богом губи сваку

стваралачку способност и убија самог човека” (Александра Сердјукова – “Савременост и хришћанство”, Н.Сад 1996.год., стр. 158).

Корен речи културе је култ. Каквом се богу клањамо, таква нам је и култура. “Култура је изданак култа, дете Богослужења, плод богопоштовања, манифестација става који је човек заузео према невидљивом и видљивом свету...Откине ли се култура од религиозног корена, ограничи ли се на чисто љуско, рационално и чулно, изгубиће праву подлогу и своју стваралачку способност”(А.Сердјукова).

Хитлеров и сваки други нови светски поредак који одбацује хришћанство, почиње са одрицањем Јединог Живог и Истинитог Бога, коме је још Православље остало верно, а завршава са нечовештвом. Свака култура без Бога не може да се ослободи тајанствених сила и мистичког струјања којима су прожети живот, а самим тим и свест и подсвест човека. Чим се одричете Бога упадате у сверу ђавола. “Јер не можете служити Богу и мамону!” (Мт.6,24). Културу без Бога карактерише бездушна уметност, прожета духом демонизма са обележјима црне магије. “Сатанизам је задња реч антирелигиозне културе која од човека чини негацију човечности, претвара га у ђаволску маску” (Александра Сердјукова).

Културу без Бога на нашим просторима форсира Америка, заговорник новог светског поретка који се прикрада преко нових наставних планова и програма, као што је тзв. грађанско васпитање чији су кадрови васпитаници психолошких радионица лицемерно названи “Чувари осмеха” (!) као и преко омиљених филмских јунака попут Хари Потера.

У чему се састоје новине у наставним плановима и програмима?

Пример са уџбеницима енглеског језика (Преузето из “Светигоре”бр.109,110-120,стр.55).

Уџбеници енглеског језика за најмлађи узраст као један од главних ликова имају вештицу и вукодлака који се зове Питер. У једној од лекција деци се задаје да направе причу о четири сличице. На њима се види “симпатична” вештица која уводи у своју кућу дечака Томаса... У лекцији број 13 деци се задаје да од хартије изрежу, саставе и обоје (у црно, наравно), вештичији шешир. Лекција број 20 нуди могућност да ученици изрежу лутке од хартије, поред Црвенкапе и вука, ту је и неизбежна вештица... У 31. Лекцији треба описати демоноликог ванземаљца.

Лекција бр.19 поред научних обавештења о звездама нуди и хороскопске зидијачке знаке.

У уџбенику за осми разред, лекција бр.20 одушевљено је посвећена окултној вештини хиромантије (гледања у длан). Ево превода лекције :

“Гледање у длан, или хиромантија, стара је хиљадама година и развила се у науку (?!). Она нам може рећи пуно о нечијој личности и даровима, али не обавезно прорећи шта ће се тој особи десити у будућности. Професионални хиромант прво гледа читаву руку, проучава њен облик и текстуру. Затим изучава прсте и коначно линије длана”. После овог текста се ученицима нуди тумачење главних црта длана?!

Хари Потер – магичан дечак у служби Антихриста

Списатељица књига о Хари Потеру (Џ.К. Роулинг)приказује свет маште, вештица и вештичарења, свет сатаниних слугу, као далеко забавнији, узбудљивији и

испуњенији од немагичног обичног света Харијевих рођака Хришћана. “Никакво чудо, јер се сам сатана претвара у анђела светлости. Није, дакле, ништа велико ако се и слуге његове претварају да су слуге праведности” (II Кор.11,14-15).

Књиге и филмови о Хари Потеру нису нимало наивни, него су део ширег настојања да се припреми долазак лажног пророка, лажног месије, “Владара света” Новог доба кроз Нови Светски поредак-долазак Антихриста.

Оваквим филмовима и књигама(које су у Енглеској и у Америци већ сврстане у обавезну школску лектуру) утиче се на децу да постепено изгубе здраву аверзију према одвратним бићима и симболима из језивог сатаниног света. Код нас је одломак из књиге “Хари Потер и камен мудрости” унет у нова издања читанки за пети разред основних школа иу Србији! Наредни корак се може наслутити!

Опонашајући омиљеног јунака, деца широм света се труде да, као Хари Потер, и она имају ожиљак на челу, на истом месту на којем ће једног дана, лажни пророк захтевати да сви људи понесу знак звери, као симбол лојалности Антихристу. Многи, десетине милиона њих, биће припремљени за овај и овакав захтев управо и “причама”о Хари Потеру: у дотичном тренутку, тај захтев ће им се учинити крајње обичан и нормалан!!!

Тзв. “грађанско васпитање” и “Чувари осмеха”

Код нас је у последње време писано о различитим психо-техникама којима се манипулише зарад врбовања жртва тоталитарних и деструктивних секти. “Извесне психолошке игре чији је циљ “релаксација”, “експресија осећања” (давање одушка својим осећањима), “превладавање инхибиције” (превладавање осећаја стида) користе се на ивици да постану опасне манипулације, и од стране атеистичких праваца модерне психологије” (В.Димитријевић, “Светигора”, бр.109,110-120, стр.55).

Нашем верски непросвећеном и духовно неухрањеном народу нуде се разни сурогати духовности. Један од њих је и грађанско васпитање. У оквиру грађанског васпитања одржавају се часови тзв. “ненасилне комуникације”, на којим се у одређеном тренутку од деце захтева да се идентификују са једном од две понуђене животиње : једно дете може опонашати и изјаснити се као жирафа или као змија (!) (програм тзв. “Чувара осмеха”).

Нехришћански народ, који није крштен у име Св. Тројице и који нема свете оце попут нашег св. Саве, програм грађанског васпитања би можда имао чему да их научи. За њих би жирафа, њена љубав и слога са другим животињама можда и могла бити образац понашања који треба следити. Али нашем крштеном народу је у завештање Светим Писмом остављено узрастање до у пуноћу мере раста Христовог. Дакле, идеал није бесловесно биће (попут жирафе),нити обичан човек, него БОГОЧОВЕК Христос, Оваплоћени Бог. Човек је створен по образу и по подобију Божијем (Књ.Пост. 1,26-27) и као такав треба да се уподобљава (да буде сличан) Богу, своме Творцу, а не творевини Божијој, одн. бесловесном створењу као што је жирафа или било којој другој животињи, на чему се инсистира на часовима грађанског васпитања (макар и метафорично).

Богочовек Христос је у свему био једнак нама, сем у греху. Иако безгрешан поднео је ради нас и ради нашег спасења најсрамнију смрт – распеће на крсту.

Врхунац свечовекољубља је било Његово праштање и молитва Богу Оцу за непријатеље и за оне који су га разапели : “Оче, опрости им, јер не знају шта чине!” (Лк. 23,34). Какву љубав и какво и колико веће срце ми од овога можемо наћи било где?! Нигде, ни у људском а још мање у животињском свету!

Свети апостол Павле који је мученички пострадао због непоколебљивог исповедања вере у Христа, нам поручује : “Ја сматрам све за штету према превасходном познању Христа Исуса, Господа мојега ради које га сам оставио све и сматрам све за трице, да бих Христа добио” (Филипл. 3,8).

Они који наивно верују да је грађанско васпитање нерелигиозан предмет, треба да знају да је оснивач тзв. “ненасилне комуникације” која се учи у овом предмету Маршал Розенберг. Он није хришћанин (што је изгледа и најважнија чињеница), али зато дубоко верује у нешто што сам дефинише као “Вољену божанску Енергију”, што тзв. “ненасилну комуникацију” сврстава у нове религиозне секте далеко - источног порекла. Колико је ово штетно за децу судите сами !

Заштита од СИДЕ и наркоманије (преузето из “Светигоре” бр.109,110-120,стр.55,56)

Једна од улога реформисаног школског програма биће заштита деце од СИДЕ, која се добија или путем сексуалног промискуитета и полних изопачености или путем наркоманије. Може се предпоставити како ће та заштита изгледати, на основу активности ЈАЗАС-а (Југословенска организација за борбу против СИДЕ). Они као папагаји понављају : “Користите кондом ако мењате партнере! Користите чист шприц ако сте наркомани!”

Нигде се не каже : ступите у брак са вољеном особом и чувајте брачну верност; немојте се дрогирати... У ствари децу ће у будућим школама учити, у процесу тзв. “сексуалног васпитања”, да нема первертираног (изопаченог) секса и да само треба користити презерватив. Како то знамо? Једноставно. “Нови светски поредак” није од јуче, и не делује само на нашем простору. Хитлеров “нови европски поредак”, који је подразумевао уништење словенских народа ради ширења германског животног простора, имао је веома специфичан приступ “сексуалном васпитању” поробљених Словена. Наиме Хитлер, који је у Немачкој забранио порнографију и абортусе, у Пољској, Украјини и Русији и једно и друго је подстицао, знајући да је то најбољи начин да народ уништи сам себе.

Сексуално васпитање за најмлађе (преузето из “Светигоре” бр.109,110-120,стр.56)

Уједињене нације (добронам нам знана међународна заједница) су наметнуле руском Министарству образовања да прихвате уџбенике за сексуално васпитање. У уџбеницима се као нормално и уобичајено препоручује рукоблуд, хомосексуализам, абортуси ...

У Москви је од 1993.год. уведен експерименталан програм сексуалног васпитања, који подразумева психолошке игре и игре са поделом улога, тј. деца у паровима имитирају полни акт и примену контрацептивних средстава. Министарство образована Руске федерације понудило је чак и “Енциклопедију сексуалног живота за децу од 7 до 9 година”, са фотосима полних односа. Штапају

се и брошуре попут “Ваш пријатељ презерватив”. Родитељи се не могу одупрети развраћању сопствене деце : то је школски, дакле, државни програм!

Београдска канцеларија УНИЦЕФ-а, заједно са заводом за здравствену заштиту студената Београд, послала је упитник који је, између осталог, са циљем упознавања “здравственог понашања деце”, дељен и по основним школама Србије. Не само у осмом разреду, него и у петом основне, деца од 11-12 година су одговарала на питања типа: “Колико често узимаш марихуану? Колико често узимаш хашиш? Где си први пут пробао/ла кокаин? Колико година си имао/ла када си први пут дувао /ла лепак? Колико си често имао/ла следећа сексуална искуства: грљење; дубок влажни пољубац (филмски); мажење изнад струка; мажење испод струка; заједничко спавање (без сексуалних односа); сексуални однос; друго (наведи шта)?”. Па онда : “Број сексуалних партнера последњих годину дана? Да ли увек користите кондом или захтевате од вашег партнера да га користи? Да ли користите нешто од наведених контрацептивних средстава : кондом, спиралу, пене и друга хемијска средства; антибеби пилуле; дијафрагму; прекинут сношај”...Ако дечица у петом разреду не знају о чему је реч, УНИЦЕФ ће се сигурно постарати да их о свему обавести . штампаће им брошуре и снимаће за њих филмове!

Закључујући по аналогiji, требало би, после Русије, да ово очекујемо и у Србији и Црној Гори”.

Ко стоји иза програма реформе образовања? – Институт за отворено друштво” – Ђеђа Сороша мађарског Јеврејина (живи у САД) и једне организације из Вашингтона. Њихов програм се зове – “Корак по корак. Програм за децу и породице” (Step by step. A program for children and families”) – циљ је американизација школства на територији Централне и Источне Европе, као и Русије. Докле све то иде просудите сами на основу речи Пам Кахлин, која представља програм “Корак по корак” : “Најбоље је ако се (поменути програм) остварује путем предшколског усвајања (!) – деца од 3-5 година треба да га прихвате да би касније успешно функционисао и у основној школи”! (Преузето из “Светигоре”бр.109,110-120, стр.56-57).

Наше Министарство просвете и Влада се не опире оваквом деградирању васпитно-образовних установа и штетном утицају експерименталних (нових) школских програма! Штавише, измишљен је и форсиран “нови” предмет тзв.”грађанско васпитање”. Кадрови за овај предмет су од 1993./94. год. припремани и обучавани у напред поменутих психолошких радионицама (у обдаништима, основним и средњим школама) као тобожњи “Чувари осмеха”. Суштина активности овако “однегованих”кадрова за грађанско васпитање је испирање мозга! Као утеха се нуди трошење енергије око задовољавања личних прохтева у играма без граница. Да ли кога овде гризе савест, да ли постоји осећај кривице?! Има ли кајања и благовременог одупирања суноврату?!

Само генерације васпитане у побожном духу знају да има Бога. А онај ко се Бога боји он има и стид пред људима па оно што не жели себи неће чинити ни другоме.

Нема човека да живи а да не греша. Непобожан ће кривицу за свој грех увек пребавити на другога и тако ће остати упоран у греху. Без искреног покајања

човек не може да се бори са грехом у себи и са грехом који га окружује и мами да све дубље тоне у нечовештво.

Огреховљен и острашћен човек више је оличење ђавола него икона Божија, по којој је сваки човек створен и назначен за живот вечни, али у заједници са Богом а не са завидником нашега спасења, који све наивне и неопрезне одвлачи у свој табор где је вечна мука и огањ неугасиви.

Ко разуме – схватиће! Ко има ум Христов схватиће и неће упадати у мрежу богопротивника (и одступања од Бога). Родитељи који ставе прст на чело схватиће да своју децу од наведеног шљама и гнусобе могу да заштите ако их упишу да похађају веронауку. Такође и сви средњошколци који трагају за смислом живота и болно констатују да се данас тргује не само робом, него и људским душама, нека се опомену онога што је рекао чувени Алберт Ајнштајн. Када су га питали о смислу живота, он је изјавио : ” Само побожан човек може да одговори на ово питање!”

Многи родитељи који су противници веронауке по школама нису свесни да секу грану на којој стоје. Јер поменута реформисана школа нимало не личи на образовано-васпитну установу. Будући да је човек створен по образу и по подобију Божијем (Књ.пост. 1,26-27), јасно је да пуноћа образовања подразумева неговање код деце богоподобних особина и богоугодних врлина које ће их красити као и све дивне људе, а пре свега светитеље, који су украс историје и Цркве Православне..

Поред образовног, школа би требало да води рачуна и о васпитном карактеру који је дужна да пренесе на децу. Сама реч васпитање води порекло од црквенословенске речи воспитати (вос =изнад,горе ; питати =хранити), што у преводу значи хранити некога вишњом, небеском храном, одн. хранити га светињом.

Образовно-васпитна улога школе се мора темељити на науци Христовој. Када се образовање и васпитање одвоје од науке Христове, не губи се наука Христова, него се губи васпитање, губе се прави људи. У том случају школа постаје опасна по људе и читаве народе. Нема горе комбинације него кад се школованост накалеми на невоспитан карактер.

Наш свети владика Николај Жички опомиње: ”Пукотина у вери једног човека изазива неизбежно и пукотину у карактеру”.

“Не двоумите се! Никакав алтернативни предмет не може заменити васпитање кроз веру...Мало дете – мала брига, велико дете-велика брига, каже наш народ. Топло родитељско окриље и старање неће моћи да прате дете на свим његовим животним стазама и у свим лавиринтима живота.Али постоји Неко Ко ће му у сусрету са икушењима, а особито са изазовима нашег времена - са дрогом, са сектама и лажном духовношћу, са алкохолом, са проституцијом, са неморалом сваке врсте,- у одсутном тренутку, уместо родитеља, више од родитеља, али никако против родитеља, бити сигурна помоћ и заштита.То је Бог Живи и Истинити, Отац и Син и Дух Свети. Он је увек с нама, у Цркви Својој и нашој” (патријарх српски Г. Г. Павле-“Пастирско писмо православним верницима у Србији”,септембар 2002.год.).

Нека би молитвама Пресвете Богородице, св. оца нашег Саве, св. Деспота Стефана и свих светих дао Бог да се Срби обоже, сложе и умноже. АМИН.

МОЛБА!

Молимо све родитеље (који у име своје деце одлучују да ли ће похађати веронауку или грађанско васпитање), да децу уписују на веронауку. Лицемерје и перфидне методе “Чувара осмеха” на часовима грађанског васпитања нуде лажну безбрижност и сеју зло семе и кукољ на неисквареним дечијим душама, чији ће се зли усев показати врло брзо, кроз умножавање неморала и броја оболелих од СИДЕ, кроз повећање броја абортуса, броја самоубистава и броја наркомана, који нечујно вапију за смислом живота, извршавајући самоубиство са одложеним дејством...

Сваки човек је верујуће биће. Ако се човек не нахрани здравом духовношћу, коју нуди Православна Црква, он ће неизбежно посезати за сурогатима духовности (секте, грађанско васпитање,...) и тако срљати у пропаст и несрећу.

“Све ми је слободно, али све не користи; све ми је слободно али све не изграђује!” (I Кор.10,23) – опомиње нас свети апостол Павле.

Молимо и све просветне раднике да схвате озбиљно сву перфидност нехуманих експеримената којима су прожети нови наставни планови и програми, попут грађанског васпитања, са тенденцијом расчовечавања наших најмлађих поколења, те да утичу на родитеље да децу опредељују за веронауку. На часовима веронауке деца ће биди поучавана свему ономе што ће им помоћи да израсту у здраве, стабилне, карактерне и племените личности, којима ћемо се, ако Бог да поносити. Наш патријарх Г.Г.Павле после сваке поуке има обичај да каже :”Ја рекох и душу спасих!”. Родитељи и просветни радници – размислите, одговорност је на вама!

Излази по благослову Њ.П.Епископа нишког Г.Г. Иринеја

Сестринство манастира Св.Стефана Липовац